

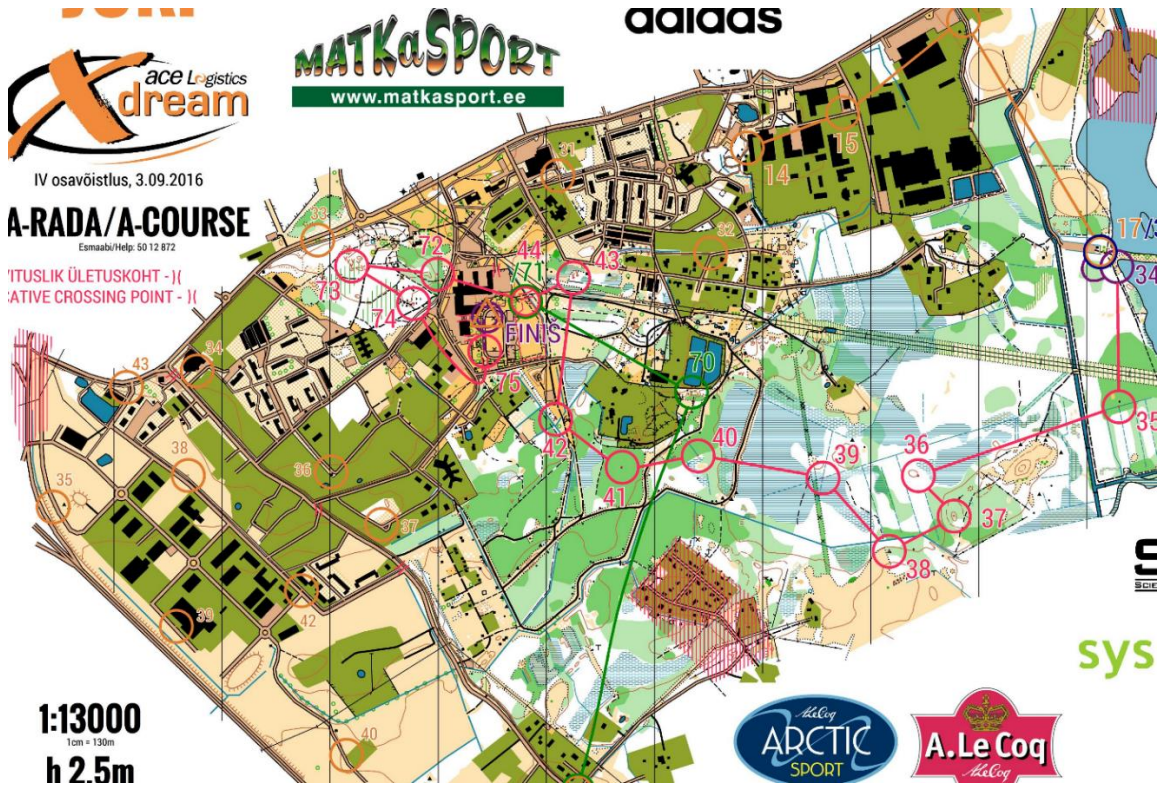
Viimeinen Xdreamin osakilpailu Jürissa.

Tämän vuoden Xdreamin aikataulu on ollut yhtä päällekkäisyyttä ja käytännössä ainoastaan minä, joka ei muilla aloilla kilpailee, olen päässyt kaikkiin kisoihin paikalle. Nytkin oli jo alunperin tiedossa, että sekä Ilkka, että Mika osallistuvat Suomessa ihan kotipaikkakunnalla järjestettävään SM-pitkään, joka näin jälkikäteen ajatellen oli ihan fiksu ajatus. Sitten parisen viikkoa ennen lähtöä loukkasi Katri polvensa niin pahasti, että tälle vuodelle näytti suunnitelmat kaatuneet hänen osalta. Meidän piti siis löytää pikaisesti pari vain viikkoa aikaisemmin järjestettäviin Snowflakes seikkailuihin. Paikallinen etsintä ei tuottanut tulosta ja Katri kääntyi kaikki tavoittavan facebookin puoleen. Etsintä tuotti mainion parin Snowflakesiin muutamassa minuutissa ja sivutuotteena myös miesjäsenen Xdreamiin, Heitin muodossa. Taas oli yli puolet tiimistä kasassa ja kun kovia naisseikkailioita Suomessa ei kovin paljon liiku, niin tulipa sitten taas vähän painostettua Johanna, joka lämpiämisvaiheen jälkeen perui traditionaalisen kaveritapahtuman ja autoi taas „kaveria etelästä“ ☺.

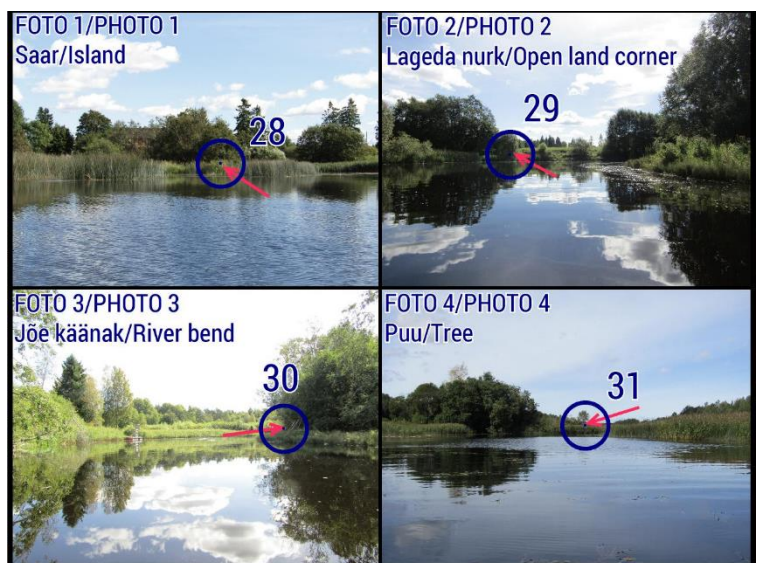
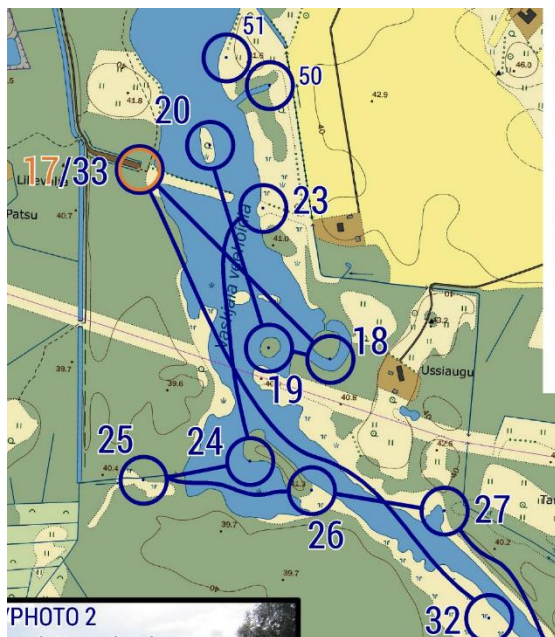
Matkajärjestelyt tehtiin tällä kertaa niin, että Johanna pääsisi matkustamaan kevyesti lentokoneella ja lainattiin Katrilta kisapyörä, joka kulki meno-paluu matkan minun kyydissä. Yöpymispaikka löytyi taas mukavasti Heitin lukaalin alakerrasta – siitäkin ollaan erittäin kiitollisia. Itse tulín edellisena päivänä, vein perheeni Tarttoon ja palasin yöksi Juriin nukkumaan. Tavattiin Heitin ja Johannan kanssa vasta aamulla.

Kuten aikaisemmin on ollut ongelmana, niin nytkin – gps laitteita ei meille riittänyt ja näin olleen koko Suomen kansa oli pimennossa meidän kilpailusuorituksen osalta ☺. On se kyllä melko ihmeellistä, ettei sellaista saa edes vuokrattua. Parhaamme yritettiin, mutta ilman kuitenkin lähdettiin radalle.

Tiedossa oli pusikkoa ja suota, sitä muuta sieltä ei kuulemma löydy. Korkeuseroja ei juurikaan ollut luvassa. Lähtö väliaikajärjestelyllä kauden sijoituksen käännetyssä järjestyksessä. Meidän edelle lähti 28 tiimiä ja meidän jälkeen 11. Lähdettiin suoraan rullaluisteluun, jossa alussa oli 13 rogainityyppistä rastia ja sen jälkeen muutaman pakollisen rastin kautta melontaan. Suoritus sujui ilman haparointia ja tuloksena 3:nneksi paras aika.

Pakattiin luistimet mukana olleeseen roskapussiin ja jätkettiin melontaan. Melonnassa ensimmäiset rastit oli pakollisia, sitten muutama vapavalintainen, taas pakollisia joista 4 oli valokuvarasteja – eli rasteja ei ollut kartassa, vain niistä oli kuva, jonka perusteella ne piti löytää. Pääosin rastit haettiin melomalla, kuitenkin leimatessakin piti välillä jalkautua, joka tarkoitti Heitille muutamaan otteeseen uintia. Yhdessä kohta jakautuimme niin, että heitettiin Heiti 25:lle ja haettiin se joen puolelta 26:lta. Muuten kaikki oli aika suoraviivaista. Melonta on meillä tunnetusti sujunut ja niin tälläkin kertaa 3:nneksi paras aika, vaikka 1 kuvarasti tuotti meille noin 5 minuutin seikkailun, kun ajauduttiin väärään joen haaraan muiden perässä.

Rullaluistelussa ja melonnassa olimme noussut jo sen verran, että edellä oli enää 15 tiimiä. Melonnasta lähtien loppuun saakka tultiin taas kerran yhdessä meitä muutama min aikaisemmin startanneen Tridens 30+ tiimin kanssa. Kaikki edessä olevat seikkailut koettiin yhdessä heidän kanssa.

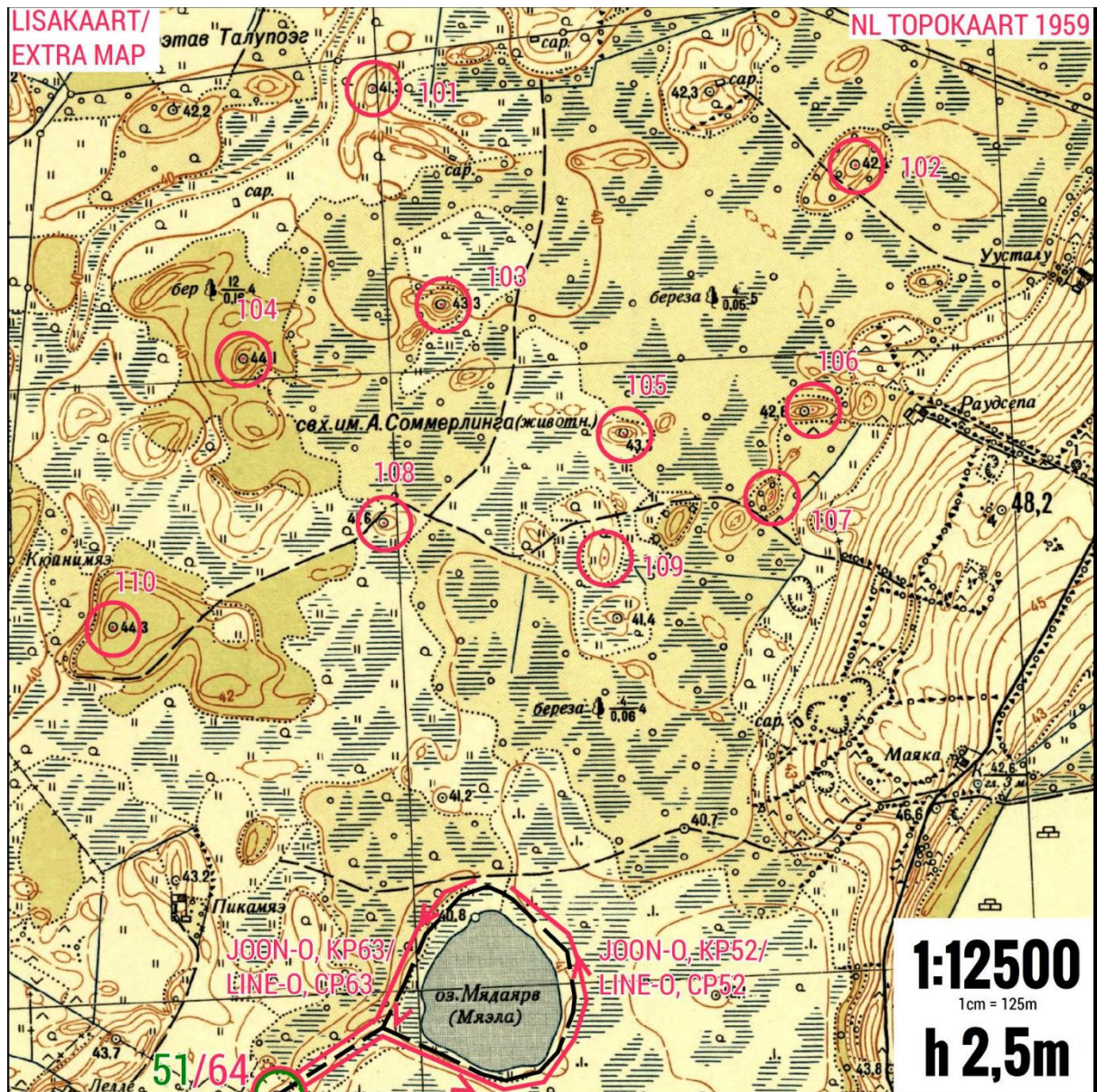
Tultiin ensimmäiselle tehtävälle, jossa piti pienellä rei'itetyllä putkella täyttää ämpäri 20 m päässä olevasta joesta. Ehtona oli, että vain putkea saa käyttää. Yritin sulkea alussa kartalla reiät, mutta se kiellettiin saman tien ja kuin kysyttiin, että mitä saa käyttää oli vastaus, että vain putkea. Kokeiltiin noin 3-4 min – ja siinä ajassa saatiin ämpäriin noin 1/100 tarvittavasta määrästä. Ihmeteltiin kuitenkin jo alussa, että kummallisella tavalla normaalisti poiketen tehtävarastin sakko on vain 15 min, joka meidän mielestä oli annetulla menetelmällä jopa mahdoton alittaa. Kiire oli ja todellakaan ei keritty katsoa, mitä muut tekivät. Otettiin sakko, kun luultiin, että se oli ratkaisu, joka pitikin keksiä. Kuitenkin jo radalla kävi ilmi, että aika moni joukkue oli käyttänyt kaikesta huolimatta kenkiä, hanskoja, jopa karttaa, asia varmistui vielä maalissa muiltakin joukkueilta.

Jatkettiin kuitenkin normaaliin tapaan ryteikköjuoksuun, joka sinänsä ei mitenkään vaikea ollut – reittivalinnat Heitin kokemuksesta mieluummin hieman kiertäen välttääkseen ryteikköä – sillä se oli ihan kulkukelvoton. Muutamien rastien kautta siis pyörille. Yhdellä rastivälillä ajettiin noin 20 m pitkäksi ja vasemmalta ohi rastin, mutta ajanhukka oli minimaalinen.

Pyörille tullessa oli minun kartta jo sen verran kärsinyt, että reunoista ei oikein selvää saanut. Heitilla oli ensimmäistä kertaa koekäytössä oleva uusi kartta – se toimii kuin unelma läpi kisan. Näin olleen hän hoiti pääosin pyöräsuunnistuksen. Minä sain välillä enemmän, välillä vähemmän kartasta kiinni. Isolle tielle kun tultiin, luulin olevan hyvin kartalla ja kun näin ohi kulkeneen maantiepyöräkilpailun ryppään – otin mukavasti omalla maasturilla peesiin. Ikävänä sivuseikkana vaan oli, että minun kartastani oli kulunut pois rasti 46 josta ma sitten iloisena vetin täyttää kyytiä ohi. Onneksi aloin ihmetellä muutama sata metriä ennen 47 rastia, että mihin ne muut jäivät. Tridensin pojat tuli ensimmäisenä ohi ja kyseli, että otinko ma rastin – minkä rastin – en tieteenkään. No ei tullut kuin 400 m suuntaansa. Sitten alkoi aika lailla sataa ja Johanna ei peesissä melkoisen veden määrän vuoksi voinut ajaa. Muutaman melko yksinkertaisen rastin kautta jalkaisin suoritettavalle tehtävälle.

Tehtävänä oli suojärven ympäri kiertävältä reitiltä viivasuunnistustyyppisesti löytää 1 rasti, sitten suosta rogainityyppisesti 10 rastia ja lopulta suojärven reitiltä taas yksi rasti. Kartta oli 1959 vuoden malli ja toisin kuin siinä luki (2,5 m korkeuskäyrät) oli 1 m korkeuskäyrillä. Tiet, linjat ja polut ei tieteenkään pitäneet paikkansa.

Pääosin oli vettä yli nilkan, suunnistus oli mielestäni kuitenkin melko suoraviivaista, sillä rastit olivat korkeammilla kohdilla ja näin ollen siellä oli kuivempaa ja kasvoi korkeampaa puustoa, joka näkyi kauas. Ei tarvinnut kuin tähdätä niiden mukaan. Alussa oli hieman haparointia, kun ei uskottu asian olevan niin yksinkertaista. Kuitenkin selvittiin 6:nneksi parhaalla ajalla. Suunnitelma oli 109-105-107-106-102-101-103-104-108-110. Suunnistettiin vuoroperän Heitin kanssa.

Jatkettiin taas pyörillä, minun kartta oli sateessa ja suossa kärsinyt niin pahasti, ettei siitä saanut enää juuri mitään irti. Noin km verran ajeltiin tehtävälle, jossa piti puupalikoita kalastella – muutaman minuutin tehtävä, mutta sakko 30 min, jos sellaisen halusi ottaa. Selvittiin ongelmitta. Oltiin kuulemma tässä kohtaa radalla jo 2:na.

Pyörillä muutaman yksinkertaisen rastin kautta maalialueella tapahtuvaan vaihtoon, 1 rasti ajettiin tälläkin välillä pitkäksi, mutta vain 100 m. Vaihdsta lyhyen 1 km suunnistuksen kautta maaliin. 2:na oltiin maalissa, mutta kovia tiimejä oli vielä tulossa.

Kaiken kaikkiaan hauska kisa oli ja pääosin hyvin järjestetty. Maaliin tuli tiimejä joista aika moni kertoi käyttäneensä erilaisia välineitä putkitehtävällä ja tilanne oli kuulemma aivan kaaottinen siltä osin,

mitä sai ja mitä ei saanut tehdä. Me ja muutama muukin tiimi päätti siitä reklamoida, sillä jos muita välineitä sai käyttää – suorituksen pystyi selvästi tekemään alle 15 min:ssa. Kun kirjoitin reklamaatiota, sanottiin jo, että kyseinen tehtävä tullaan ilmeisesti poistamaan, koska tilanne oli todellakin ollut kaoottinen.

Suuri oli yllätys, kun tuomaristo päätti tosiaankin poistaa kaikilta tiimeiltä tehtävään kuluneen ajan tehtävälle sisään leimauksesta ulosleimaukseen asti – joka sinänsä kuulosti järkevältä, mutta! Ne päättivät, että tiimit jotka ottivat sakon – heidän sakkonsa jää voimaan ja sen lisäksi heiltä ei poistettu tehtävän kokeiluun kulunutta aikaa??? WTF

En ole suurempaa epäoikeudenmukaisuutta kokenut missään seikkailukisassa, muista kisoista puhumattakaan. Olen aina liputtanut XDreamin ja sen konseptin puolesta – nyt pistää oikeasti miettimään, haluanko enää sellaiseen osallistua.